

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepzaak: BER 19-012

Appellant is op 12 februari 2019 in beroep gekomen van de volgende - hierna kort samengevatte - uitspraak van de Tuchtcommissie, gewezen onder nummer 39926, op de klacht van de competitieleider van de KNZB.

Datum : 8 februari 2019.
Wedstrijd : ZPC De Hof H1 – Nunspeet H 1 d.d. 2 februari 2019.
Overweging : Wangedrag art. L 6.1: Obstructie bij voortgang c.q. verstoren wedstrijd en trappen.
Sanctie : Onvoorwaardelijk ontzegging per 8 februari 2019 van het recht deel te nemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode, waarin het team, waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd. Deze sanctie is per 13 februari opgeschort.

De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 16 maart 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, mr. R.L.J. Toet, fungerend secretaris en F.A.W.P. van Lierop, lid.

De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de processtukken, waaronder de bij het verweerschrift ingesloten verklaring van de tegenstander van appellant, de heer H., en de nagekomen verklaring van scheidsrechter W. Ter zitting heeft de Commissie gehoord: appellant en de heer AH. (waterpolosecretaris ZPC De Hof en jurylid tijdens voornoemde wedstrijd).

Ter zitting licht appellant het beroepschrift toe. Appellant lag in de vierde periode als verdediger met zijn tegenstander voor het doel van ZPC De Hof in een midvoor-midachter situatie. Op een gegeven moment wordt de bal vanaf de zijkant op de midvoor gespeeld op een dergelijke manier dat hij, appellant, er aan de rechterkant van zijn tegenstander langs kan springen, waardoor hij schuin voor de midvoor komt te liggen. Scheidsrechter D. beoordeelt de actie van appellant als een aanvallende fout en geeft appellant hiervoor een U 20. Appellant wilde, toen hij doorkreeg dat hij een U 20 had gekregen, rond zijn tegenstander zwemmen om bij de hoek te komen waar hij het water zou moeten verlaten. Daarbij nam hij ongewild de bal één slag mee, die hij direct weer stil legde waarna hij, om zich zo min mogelijk met het spel te bemoeien, zo veel mogelijk onder water naar zijn hoek zwom. Bij dit wegzwemmen moet hij zijn tegenstander geraakt hebben. Aan de kant aangekomen hoorde hij dat hij een rode kaart had gekregen. Hij had het met de kennis van nu wat handiger kunnen aanpakken maar appellant was zich van geen kwaad bewust. Ook zijn tegenstander geeft in zijn verklaring aan dat er van een bewuste actie geen sprake was. Achteraf heeft appellant nog wel zijn excuses bij de scheidsrechter aangeboden maar er bij gezegd dat hij echt niet wist wat er aan de hand was. De heer AH. sluit zich aan bij de verklaring van appellant en meent dat een uitsluiting van 6 wedstrijden niet past bij de intenties, die ten grondslag lagen aan het gedrag van appellant.

Scheidsrechter W. stelt in zijn verklaring dat hij heeft gezien dat appellant na uitsluiting nog de bal heeft 'meegenomen' en dat hij voorts heeft waargenomen dat appellant zijn tegenstander bij het wegzwemmen heeft geraakt. Hij geeft aan dat appellant door zijn handelwijze het risico heeft genomen de bal 'mee te nemen' en zijn tegenstander te raken. Deze waarnemingen konden in zijn ogen niet anders dan tot een U MV leiden.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

- a. Vast staat dat appellant na de aan hem opgelegde U20 de bal heeft 'meegenomen' en zijn tegenstander bij het weg zwemmen heeft geraakt. Hierin volgt de Commissie van Beroep de verklaring van scheidsrechter W. De scheidsrechter heeft appellant hiervoor bestraft met een U MV.
- b. De Commissie van Beroep volgt de scheidsrechter ook hierin dat dat appellant door zijn handelwijze het risico nam op een U MV.
- c. De Commissie van Beroep houdt het er evenwel op dat appellant niet bewust de bal heeft 'meegenomen' en zijn tegenstander niet bewust heeft willen raken. Zij meent dat appellant eerder onverstandig en onbehouwen heeft gehandeld waarvoor hij terecht tijdens de wedstrijd is bestraft. In aanmerking nemende dat appellant door de uitspraak van de Tuchtcommissie reeds één wedstrijd niet heeft kunnen spelen meent de Commissie van Beroep dat een verdere strafoplegging niet nodig is.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 8 februari 2019 en legt aan appellant geen verdere straf op. Voor zover in dit geval nog aan de orde is wordt de opschorting van de straf per direct opgeheven.

Nieuwegein, 22 maart 2019.

mr. W. Meijerink, voorzitter
mr. R.L.J. Toet, fungerend secretaris
F.A.W.P. van Lierop, lid.